

σω και δυ ση η χω Μω σει δη και Παι δες ζη η η
 λος Θε ου τρεις α να λω τους τω πυ ρι υ μνω δου
 ους ε δει ξε γη παν τα τα ε ερ γα τον Κυ ρι ον υ
 μνει ει τε και υ περ υ ψου ου τε εις παν τας τους αι
 ω ω νας γη χ
 Λ υ ει τα δε σμα και δρο σι ι ζει την φλο ο
 ο ο γα χ ο τρι σο φεγ γης της Θε αρ χι ας τυ
 υ υ πος χ υ μνου σι Παι αι δες δη ευ λο γει ει
 δε τον μο νον Σω τη η ρα και παν τουρ γον ως ε
 ερ γε ε ε ε την χ η δη μι ουρ γη θει ει σα
 συ υμ πα σα κτι σι χ ι ι ις

· Η Θ' Ωδή. · Ηχος Βαρύς. Γα

Μ η της φθο ρα ας δι α πει ρα κυ ο φο ρη σα

σα γη και παν τε χνη μο νι Λο γω σαρ κα δα νει σα σα ^π
 Μη η τερ α πει ραν δρε Παρ θε νε Θε ο το ο
 κε γη δο χει ον του α στε ε κτου χω ρι ον του
 α πει ρου πλα στουρ γου σου σε με γα λυ υ νο ο μεν γη
 (Δις)

E πι πα φλα α ζον τος πα λαι πυ ρι νου αρ μα
 τος γη ο ζη λω της και πυ ρι πνους χαι ρων ο χου με νος ^π
 την σην εκ λαμ ψα σαν ε πι πνοιαν ε δη η λου γη
 εξ υ ψους Α πο στο ο λοις υφ ης κα τα λαμ φθεν
 τες την Τρι α δα πα σιν ε γνω ω ρι ι σαν γη

N ο μω των φυ υ σε ων δι χα ξε ε νον η
 κου ε το γη των Μα θη των της μι ας γαρ φω νης α πη
 χου με νης Πνευ μα τος χα ρι τι ποι κι λως ε νη χου ουν

το γη λα οι φυ λαι και γλω ωσ σαι τα θει α με
 γα λει α της Τρι α δος γνω σιν μυ ου ου με ε νοι
 Ἡχος δ' Βου
 Χ αι ροις Αν νασ σα μη τρο πα αρ θε νον κλε ος ξ
 α παν γαρ ευ δι νη τον ευ λα λον στο ο μα ξη ρη
 τρε ευ ον ου σθε νει σε μελ πειν α ξι ως οι ι
 λιγ γι α δε νους οι α πας σου τον το κον νο ειν οι
 θεν σε συμ φω ω νως δο ξα ζο μεν
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω οι και α γι ω Πνευ μα τι ξ
 Υ δειν ε οι κε την φυ σι ι ξω ον Κο ρην ξ
 μο νη γαρ εν δι νη σι κε κρυ φει Λο γον ξη νο σου
 σαν αλ θαι νου σαν την βρο των φυ σιν οι ος δε ξι οις

Β
κλι σμοι οι σι νυν ι δρυ με νος Πα τρος Δ πε πον

θε την χα ριν του Πνευ μα τος Η Χ

Β
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην Η Χ

Β
Ο σοις ε πνευ σεν η θε ο ορ ρυ τος χα ρις Η Χ

λαμ πον τες α στρα πτον τες ηλ λοι ω με νοι Η Χ ο

θνει αν αλ λοι ω σιν ευ πρε πε στα την Δ ι σο

Β
σθε νου ου σαν την α τμη τον ει δο τες Η Χ σο φη ην

τρι φεγ γον ου σι αν δο ξα ζο μεν

Καταβασίαι : Μή τῆς φθορᾶς (σελ. 253)
Χαίροις Ἀνασσα (σελ. 255)

Τὸ τέλος

Δ ο θεν σε συμ φω ω νως δο ξα ζο με ε ε ε εν

Ἐξαποστειλάρια. Ἡχος γ' Γα

T πα α να γι ον Πνε εν εν μα ♪ το προ ι